

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.556 van 21 januari 2016
in de zaak A. 217.201/VII-39.511.**

In zake : 1. Jean VAN LIERDE
 2. de BVBA LANDEXPLO AALST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Konstantijn Roelandt
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Recollettenlei 9
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE
OOST-VLAANDEREN

Tussenkommende partij :
de BVBA BOUWMATERIALEN SCHELFHOUT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Erika Rentmeesters en Wim De Cuyper
kantoor houdend te 9100 Sint-Niklaas
Vijfstraten 57
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 5 oktober 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 30 juli 2015 waarbij de bestuurlijke beroepen ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst van 9 februari 2015, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de BVBA Bouwmaterialen Schelfhout voor de exploitatie van een handel in bouwmaterialen, gelegen aan de Siesegemlaan te Aalst, ongegrond worden verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 januari 2016.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Natasja Nariën, die loco advocaat Konstantijn Roelandt verschijnt voor de verzoekende partijen, jurist Christophe Wille, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Erika Rentmeesters, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 12 november 2014 dient de BVBA Bouwmaterialen Schelfhout een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een handel in bouwmaterialen, gelegen aan de Siesegemlaan te Aalst.

3.2. Tijdens het openbaar onderzoek worden bezwaarschriften ingediend door de tweede verzoekende partij en de milieuvereniging VZW Raldes.

3.3. Bij besluit van 9 februari 2015 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst de gevraagde milieuvergunning, behalve voor één van twee gevraagde putten voor grondwaterwinning.

Diezelfde dag verleent het college van burgemeester en schepenen ook de corresponderende stedenbouwkundige vergunning.

3.4. Tegen de milieuvergunning worden drie bestuurlijke beroepen ingediend, onder meer door de tweede verzoekende partij.

3.5. In het kader van de beroepsprocedure worden de volgende adviezen verleend:

- a) de Vlaamse Milieumaatschappij adviseert gunstig voor het lozen van afvalwater, en gedeeltelijk gunstig voor de grondwaterwinning;
- b) het advies van de afdeling Milieuvergunningen is gunstig, behoudens voor wat betreft de grondwaterwinning;
- c) de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar adviseert ongunstig; hij meent dat de aanvraag strijdig is met de bestemmingsvoorschriften van het gewijzigde RUP, en dat de goede ruimtelijke ordening niet toelaat af te wijken van die voorschriften, omdat het terrein nog niet ontwikkeld is en het project-MER ter zake nog niet is afgerond;
- d) de provinciale milieudeskundige sluit zich aan bij het ongunstig stedenbouwkundig advies;
- e) de Provinciale Milieuvergunningscommissie brengt een ongunstig advies uit.

3.6. Met een besluit van 30 juli 2015 willigt de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen de bestuurlijke beroepen niet in en bevestigt zij de beroepen beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst.

Dit is het bestreden besluit.

IV. Tussenkomenst

4. Met een op 29 oktober 2015 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de BVBA Bouwmaterialen Schelfhout om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

5. De tussenkomende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering.

6. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze excepties dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is.

VI. Onderzoek van de vordering

7. Krachtens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden.

Spoedeisendheid

8. De verzoekende partijen staven de spoedeisendheid van hun vordering als volgt:

“[...] De belanghebbende partij is volop bezig met de uitvoering van de ontsluitingsweg, zoals blijkt uit onderstaande foto's:

[...]

Reeds bij de bespreking van het 'belang' in hoofde van verzoekende partijen werd op gewezen dat met het bestreden besluit de inrichting Schelfhout ontsloten wordt via een toegangsweg over de gronden van IC Westlede. Deze weg zal een breedte hebben van 6 meter bestaande uit geprefabriceerde betonplaten en geschikt voor zwaar vervoer [...]. De betreffende ontsluiting loopt net langs de eigendom van eerste verzoekende partij en op dewelke tweede verzoekende partij een aankoopoptie heeft genomen [...]:

[...]

Het aan- en af rijden van zwaar vervoer over de kwestieuze ontsluitingsweg aan gemiddeld 120 transportbewegingen per dag van maandag t.e.m. vrijdag 5.00 u tot 19.00 u en op zaterdag van 7.00 u tot 16.00 u, zal aan de aanpalende gronden, waaronder die van eerste verzoekende partij, bijzonder veel hinder berokkenen. Een normaal gebruik van een weide onmiddellijk naast een weg waarlangs dagelijks zwaar verkeer zal komen, is zelfs nagenoeg uitgesloten. Het feit dat het maar om een 'tijdelijke' ontsluiting gaat, doet hieraan geen afbreuk aangezien want dat deze situatie nog héél lang zal duren staat vast, nu de project-MER van het bedrijventerrein zelfs nog maar 'lopende' is en het uitblijven van nieuwe wegenis nog enkele jaren op zich kan laten wachten. De vrees voor schade van enig belang of zelfs een ernstig nadeel is aangetoond en maakt, gelet op de voortgang van de werkzaamheden, een onmiddellijke beslissing wenselijk.

De kans is reëel dat de aanvrager onder druk van IC Westlede de werken zal starten en met volle kracht zal verder zetten, aangezien IC Westlede inmiddels haar vergunning voor de bouw van een crematorium heeft bekomen en deze maar kan worden uitgevoerd na delocalisatie van de aanvrager.

[...] De tenuitvoerlegging van het bestreden besluit dreigt tevens de gehele economie van het RUP Siezegemkouter aan te tasten, nu in het GRUP duidelijk werd bepaald dat eerst een inrichtingsstudie voor het geheel dient te worden opgemaakt en eerst de 'groenbuffers' dienen te worden aangelegd, alvorens een individuele vergunning kan worden verleend en uitgevoerd. In casu gebeurt dus net het tegenover gestelde...

Dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit de andere ontwikkelingen binnen het bedrijventerrein - waaronder die van tweede verzoekende partij ! - dreigt te hypothekeren, wordt bovendien erkend in het bestreden besluit zélf:

'Inzake voorwaarde 1°, het niet schaden van de goede ruimtelijke ordening kan het volgende gesteld worden:

De aanvraag heeft betrekking op de inplanting van een bedrijf (herlokalisatie van een bestaand bedrijf) in een nog niet ontwikkeld bedrijventerrein waar nog geen wegenis, geen nutsvoorzieningen, ... zijn aangelegd en waar zelfs nog een project-mer voor de ontwikkeling van het bedrijventerrein lopende is (met onder meer een onderzoek naar de noodzaak, de grootte en de inrichting van bufferzones). Er kan dus niet zomaar gesteld worden dat de goede ruimtelijke ordening niet geschaad wordt. aangezien het afleveren van de vergunning mogelijks een hypotheek legt op te realiseren ontwikkelingen binnen het bedrijventerrein. De deputatie heeft in het kader van de stedenbouwkundige vergunningsprocedure in beroep geoordeeld dat de goede ruimtelijke ordening niet geschaad wordt en aldus bij besluit van 4 juni 2015 de stedenbouwkundige vergunning verleend.'

Verzoekende partijen koesteren dan ook een zekere en terechte vrees dat de tussenkomst van een vernietigingsarrest zich te ver in de toekomst zou situeren, op een tijdstip waarop de werken reeds zullen voltooid zijn en zij aldus voor voldongen feiten komt te staan en de vernietiging geen enkel concreet rechtsherstel zal opleveren.

[...] Wat de belangafweging betreft, wijzen verzoekende partijen erop dat, gelet op de grootschaligheid van het voorgenomen project, de belangen van de partijen in het geding beter gediend zijn met een schorsing dan met een latere vernietiging van de vergunning. Evenmin zijn er voldoende zwaarwichtige redenen om het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de verzoekende partijen dreigen te ondergaan, te doen wijken voor het belang van de belanghebbende partij om een vergunning die onwettig is, onmiddellijk te willen realiseren of voort te gaan met de exploitatie, zonder oog te hebben voor het ontstaan van mogelijk onomkeerbare toestanden die het te verlenen rechtsherstel na een later vernietigingsarrest ernstig zouden hypothekeren”.

Beoordeling

9. Een zaak is spoedeisend, en dus vatbaar voor beoordeling in kort geding, zodra de vrees voor schade van enig belang, of zelfs voor ernstige nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt. Bijgevolg mag het kort geding worden gehanteerd wanneer het geschil niet met de gewone procedure binnen de gewenste tijdspanne opgelost kan worden.

Met die regeling heeft de wetgever situaties willen vermijden waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitspreekt” (memorie van toelichting, Parl.St. Senaat 2012-13, nr. 5-2277/1, 4). De spoedeisendheid “zal

worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, Parl.St. Senaat 2012-13, nr. 5-2277/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State).

10. Luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde kan worden gelezen in artikel 8, eerste lid, 4°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State.

Het komt er voor een verzoekende partij die beweert dat de zaak spoedeisend is op aan om van die urgentie te overtuigen. Zij dient daartoe aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die in concreto aantonen dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, gelet op de nadelige gevolgen die een - voortdurende - tenuitvoerlegging van het bestreden besluit voor haar persoonlijk veroorzaakt.

11. Eerste verzoeker is eigenaar van een weide die hij blijkbaar niet zelf gebruikt, maar waaromtrent hij op 4 september 2013 een overeenkomst heeft gesloten zodat ze op elk moment kan worden aangekocht door de tweede verzoekende partij. Hij geeft in zijn uiteenzetting niet aan welke onherroepelijke schadelijke gevolgen zullen optreden wanneer het bestreden besluit niet wordt geschorst. Aangezien hij de weide zelf niet gebruikt, kan hij zich bezwaarlijk beroepen op de derving van een “normaal gebruik” door het voorbijgaande zwaar (vracht)verkeer over de ontsluitingsweg. Er valt daarom moeilijk in te zien welk voor eerste verzoeker ernstig nadelig gevolg kan worden

voorkomen door de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De tweede verzoekende partij steunt haar vordering op de vooronderstelling dat zij binnen afzienbare tijd zal worden belast met de ontwikkeling van het betrokken bedrijventerrein. Door een op dit ogenblik louter hypothetisch gegeven, wordt de spoedeisendheid van de zaak niet aangetoond.

12. Er is niet voldaan aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de BVBA Bouwmaterialen Schelfhout tot tussenkomst wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van eenentwintig januari tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron